

naturligvis hjælpe, fordi vi i vidt omfang er forpligtet hertil gennem internationale konventioner, men vi skal først og fremmest gøre det, fordi vi som et humanistisk indstillet, fredeligt og velstående land har en menneskelig forpligtelse hertil. Vi skal hjælpe, fordi vi er et humant samfund, der anser det for rigtigt at hjælpe. Vi skal hjælpe, fordi vi ønsker det.

Men det er samtidig klart, at indsatsen ikke må overskride grænserne for, hvad samfundet kan bære. Mange er bekymrede og utrygge for Danmarks fremtid i en verden med flygtningestrømme. Jeg forstår godt bekymringerne. Vi står over for store udfordringer. Europa har vel på intet tidspunkt siden Anden Verdenskrig oplevet så store flygtningeproblemer som netop nu.

Vi kan ikke vende ryggen til virkeligheden. Kun gennem en massiv politisk, økonomisk og social indsats kan problemerne løses. Problemerne skal løses dels gennem det, vi gør i Danmark, og dels med et meget bedre samarbejde med andre lande. Det er vores fælles ansvar.

Mange danskere er også bekymrede for de kulturelle og værdimæssige brydninger, der uundgåeligt kommer i et samfund med flere udlændinge; men heller ikke her må vi isolere os. Der er brug for samtale, for dialog mellem udlændinge og danske. Værdier og holdninger må brydes, men de må brydes i gensidig respekt. Der må opbygges en gensidig tillid til hinanden. Jeg tror, at en sådan dialog kan berige samfundsdebatten og danne grundlag for løsninger af de konkrete problemer og for udformningen af de praktiske løsninger, som vi i sidste ende bliver nødt til at nå frem til, og som vi vil blive målt på.

Som jeg startede med at understrege, må udlændinge i Danmark leve på lige fod med danske borgere med rettigheder og pligter. Det er den bedste vej til at undgå fremmedhad og racisme. Dialog og konkrete, målrettede initiativer er også her vejen frem. Ikke mindst indsatsen i forhold til de svage grupper i det danske samfund er væsentlig. Der må ikke opstå en situation, hvor udlændinge og velfærdssamfundets svageste grupper oplever, at de føler sig spillet ud mod hinanden i en konkurrence om økonomi, om samfundets ressourcer, om placering på arbejdsmarkedet osv.

Mange spørger, om vi har råd til indsatsen på udlændingeområdet, eller om vi ikke burde koncentrere os om vore egne, om nogle af velfærdssamfundets svage grupper, de ældre og de

syge, som har behov for pleje og behandling. For mig og for regeringen er det ikke et spørgsmål om enten-eller. Vi har råd til et velfærdssamfund med såvel en humanistisk indsats på udlændingeområdet som en politik, der effektivt tager hånd om de svage grupper, som vi skal støtte og beskytte. Man kan også spørge: Hvis vi i Danmark ikke har råd, hvem har så?

Regeringen har igangsat en bredviftet flerårig indsats på det økonomiske, det sociale, det uddannelsesmæssige og det bolig-mæssige område. Initiativerne forudsætter et bredt samarbejde mellem staten, kommunerne, organisationerne, boligselskaberne og sociale netværk.

Udlændingepolitikken skal som noget helt afgørende også have sin folkelige opbakning og dermed folkelige forståelse. Det er forudsætningen for, at vi kan stå rustet til at klare de udfordringer, vi står over for nu, og de udfordringer, som fremtiden vil bringe.

Den grundlæggende forståelse for udlændingepolitikken hænger naturligvis også i høj grad sammen med retsreglerne. Vi må sørge for, at det alene er dem, som virkelig har behov for beskyttelse, der bliver inviteret indenfor. Det er også vigtigt at komme eventuelt misbrug til livs. Regeringen har taget en række initiativer på området.

Indsatsen på udlændingeområdet skal ses i et bredere perspektiv. Der vil være tale om en flerårig indsats, som først og fremmest må bygge på et konstruktivt samarbejde og en grundig forståelse mellem alle parter i lokalsamfundet.

Regeringen har siden sin tiltræden taget en række markante nye, konkrete initiativer på udlændingeområdet. Det er ikke blevet ved ordene, det er blevet udmøntet i handling. Straks ved regeringsdannelsen i januar 1993 samledes alle udlændingespørgsmål i ét ministerium: Indenrigsministeriet. Herved sikredes grundlaget for en sammenhængende og koordineret udlændingepolitik.

Dernæst fremkom regeringen allerede i april 1993 med en handlingsplan for udlændingeområdet. Det var tiltrængt, det var der stærkt behov for, og det var på tide. Det er vigtigt, at vores udlændingepolitik er i balance med udviklingen i verden omkring os. Derfor ønsker regeringen at fastholde en flerleddet indsats, som både tager sigte på flygtninges og andre udlændinges relationer til det danske samfund.

Danmark har en høj profil med hensyn til at løse problemerne internationalt. Regeringen er gået aktivt ind i spørgsmålet om international